

ตาดารุสอัลอราน การศึกรษา
ทบทวนอัลอรานร่วมกัน

[ไทย – Thai – تايلاندي]

มูหัมมัด ศอลิหฺ อัล-มุนัจญิด

แปลโดย : ซุฟอัม อุษมาน

ที่มา : เว็บไซต์เซคมูหัมมัด ศอลิหฺ อัล-มุนัจญิด

www.almunajjid.com

2013 - 1434

IslamHouse.com

تدارس القرآن مع أهلك

« باللغة التايلاندية »

محمد صالح المنجد

ترجمة: صافي عثمان

المصدر: موقع المنجد www.almunajjid.com

2013 - 1434

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ปราณียิ่งเสมอ

ศึกษาบททวนอัลกุรอาน (ตะดาร์ุส อัลกุรอาน) กับครอบครัว

แท้จริงแล้ว การตะดาร์ุส หรือการศึกษาบททวนอัลกุรอานร่วมกันนั้นเป็นอิบาตะฮ์ที่ยิ่งใหญ่มาก ผู้คนส่วนใหญ่มักจะลืมไม่ค่อยให้ความสนใจ เหตุใดเราจึงไม่ฉวยโอกาสจากวงพบปะกับครอบครัว ลูกๆ ภรรยา มิตรสหาย และคนอื่นๆ เพื่อร่วมกันตะดาร์ุส ถึงแม้จะใช้เวลาแค่ไม่มากนัก และยังเป็นการใช้พื้นที่แห่งบรรดาสะละฟ์ที่ได้พูดว่า “มาเถิดพวกเรามาร่วมกันเพิ่มอีมานสักครู่ยามหนึ่ง” ด้วยการที่เราร่วมกันศึกษาบททวนอัลกุรอานเฉกเช่นที่คนเหล่านั้นได้เคยปฏิบัติมาให้เห็น

คุณประโยชน์หนึ่ง

إن الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا وسيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له، ومن يضلل فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله، أما بعد:

فإن أصدق الحديث كتاب الله، وخير الهدي هدي محمد صلى الله عليه وسلم،
وشر الأمور محدثاتها، وكل محدثة بدعة، وكل بدعة ضلالة، وكل ضلالة في النار.

ความสำคัญของการตะดาบรู้อัลกุรอาน

บ่าวทั้งหลายของอัลลอฮฺ !

แท้จริง อัลลอฮฺได้ทรงประทานคัมภีร์ของพระองค์
เป็นบะเราะกะฮฺ (สิริมงคล) เป็นนุร (รัศมี) เป็นฮุดา (ทางนำ)
เป็นชีฟาฮ์ (โอสถการเยียวยา) และเมอาฮีซะฮฺ (การตัดเตือน)
พระองค์ทรงประทานมันลงมาเพื่อให้เราได้ตะดับบรู (พินิจ
ใคร่ครวญ) โองการต่างๆ ของมัน

การอ่านอัลกุรอานนั้นมีผลบุญที่ใหญ่หลวงยิ่ง การอ่าน
มันให้ดี (มีตัจญีวีด) ก็มีผลบุญที่ยิ่งใหญ่นัก แต่ว่าการตะดับ
บรูอัลกุรอานนั้นคือหน้าที่หลักประการสำคัญอันเป็นสาเหตุแห่ง
การประทานมันลงมา

เหตุใดอัลลอฮฺจึงประทานอัลกุรอานลงมา ? เหตุก็
เพื่อให้เราได้ตะดับบรูอายุะฮฺต่างๆ ของมัน ส่วนการอ่านมันให้ดี
นั้นเป็นตัวช่วยให้เราได้ตะดับบรูดียิ่งขึ้น เช่นเดียวกับการอ่านให้

มีตัจญีวีด การรู้ว่าควรจะหยุดพักตรงไหน และการออกเสียง
อักษรให้ถูก ก็จะช่วยให้ระดับบรู๊ได้ดีขึ้น

ความหมายของการระดับบรู๊ก็คือ การใช้ปัญญาเพื่อ
ทำความเข้าใจความหมายของอายะฮ์อัลกุรอาน สิ่งนี้จะช่วย
เพิ่มอิมานและผลักดันให้เราปฏิบัติอะมัล เพราะฉะนั้นอัลลอฮ์
จึงทรงบอกเราในคัมภีร์ของพระองค์ว่า เหตุที่ทรงประทานอัลกุ
รอานก็เพื่อให้มนุษย์ได้ระดับบรู๊หรือพินิจใคร่ครวญ

การระดับบรู๊นั้นอาจจะทำได้ด้วยตัวคนเดียว หรือ
อาจจะทำกันเป็นกลุ่มเป็นหมู่ ซึ่งการทำแบบกลุ่มเช่นนี้เรา
เรียกว่า “ตะดาร์ซ” ตามที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ได้กล่าวถึงในหะดีษว่า

«مَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ، وَيَتَدَارَسُونَهُ بَيْنَهُمْ
إِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ، وَعَشِيَتْهُمُ الرَّحْمَةُ، وَحَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ، وَذَكَرَهُمُ
اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ» [رواه مسلم 6799]

ความว่า “ไม่มีคนกลุ่มใดที่รวมตัวกัน ณ บ้าน(มัสยิด)หลังใด
หลังหนึ่งของอัลลอฮ์ โดยที่พวกเขาได้ร่วมกันอ่านอัลกุรอาน
และร่วมกันศึกษาทบทวน(ตะดาร์ซ)อัลกุรอาน เว้นแต่ว่าจะมี
สะกีนะฮ์(ความสงบนิ่ง)ลงมายังพวกเขา ความเมตตาจะปก

คลุมพวกเขา บรรดาโมลาอิกะฮ์จะห้อมล้อมพวกเขา และอัลลอฮ์
จะทรงกล่าวถึงพวกเขาให้แก่บรรดาผู้ที่อยู่ ณ พระองค์ฟัง”
(มุสลิม 2699)

คำว่า สะกีนะฮ์ ที่กล่าวถึงในหะดีษนั้น หมายถึงสมาธิ
และความสงบนิ่ง

การร่วมกันศึกษาทบทวนอัลกุรอานแบบกลุ่ม (ภาษา
อาหรับใช้คำว่า ตะดาร์ฮ์ หรือ มุดาเราะฮ์สะฮ์) นั้น เป็นอิบาดะฮ์ที่
ยิ่งใหญ่ซึ่งคนส่วนใหญ่หลงลืม

ย่อมเป็นสิ่งที่ดี ในการที่ท่านจะรวมกลุ่มกับครอบครัว
เพื่อทบทวนอัลกุรอาน นั่งด้วยกันกับภรรยาและลูกๆ เพื่อตะดา
รุส หรือรวมตัวกับเพื่อนๆ ของท่านเพื่อตะดาร์ฮ์ แน่หนอนว่าวง
ชุมนุมของเรานั้นมีเยอะและหลากหลาย เหตุใดเราจึงไม่ฉวย
โอกาสในการรวมตัวของเราเพื่อตะดาร์ฮ์บ้าง แม้เพียงสัก
เล็กน้อยก็ยังดี

การตะดาร์ฮ์ดังกล่าวนั้นจะเป็นการดีมากถ้าหากว่าทำ
ในมัสยิด เมื่อบรรดาผู้ที่มีอีมาน(เช่นตัวอย่างจากสะลัฟศอลิห์-

กัลยาณชนรุ่นแรกของอิสลาม) ได้เรียกร้องว่า “มาเถิดพวกเรา มาเพิ่มอิมานสักโมฆยามหนึ่ง” แล้วพวกเขาก็ร่วมตะดารุสอัลกุรอ่านด้วยกัน

บ่าวทั้งหลายของอัลลอฮฺ !

แท้จริง การตะดารุสอัลกุรอ่านนั้นมีสถานะที่ยิ่งใหญ่ และมีผลบุญที่มหาศาล การตะดารุสก็คือการอ่านอัลกุรอ่าน ด้วยการฟังพินิจ รู้ความหมาย และนำเอาความหมายดังกล่าว นั้นลงมาเทียบใช้ในชีวิตรจริง

การตะดารุสนี้ เป็นอิบาตะฮฺที่ยิ่งใหญ่ซึ่งเราแทบจะหา มันไม่ได้ในชีวิตของเราทุกวันนี้ ส่วนใหญ่แล้วเราทุกคนมักจะ อ่านอัลกุรอ่าน แต่การตะดารุสนั้นมีน้อยคนที่ทำกัน ที่จริงการตะดารุสนั้นรวมอยู่ในความหมายของหะดีษที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่

[بخاري 5033، مسلم 791] «تَعَاهَدُوا الْقُرْآنَ»

ความว่ “จงผูกมัดกับอัลกุรอ่านให้ดี” (อัล-บุคอรีย 5033 มุสลิม 791)

การผูกมัดกับอัลกุรอาน (ภาษาอาหรับเรียกว่า ตะอาฮุด) หมายถึงการทบทวนสิ่งที่ได้ท่องจำไปแล้ว พร้อมๆ กับการอ่านไปด้วย และยังรวมถึงการให้ความสำคัญกับอัลกุรอาน ซึ่งครอบคลุมการตะดารุสด้วยเช่นกัน

การตะดารุสที่เรากล่าวถึงนี้ เป็นสิ่งที่บรรดาเศาะหาบะฮฺให้ความสำคัญและจริงจังกับมันมาก เพราะมันสามารถเพิ่มอีมานได้ และช่วยให้เราผูกพันเชื่อมโยงกับอัลลอฮฺตลอดเวลา เพราะยิ่งเราได้เข้าใจคัมภีร์ของพระองค์มากเท่าใด เราก็จะผูกพันใกล้ชิดกับพระองค์มากเท่านั้น และใครที่เข้าใจเป้าประสงค์ของอัลลอฮฺมากเท่าใดเขาก็จะรักพระองค์มากขึ้นเท่านั้น

นี่คือความสำคัญของการตะดารุส และเป็นความสำคัญของการตะดับนุรุด้วย นั่นคือ เพื่อที่ท่านจะได้ใกล้ชิดพระผู้อภิบาลของท่านมากขึ้น เพื่อให้พระองค์รักท่านมากขึ้น การตะดับนุรุจะช่วยให้ท่านท่องจำอัลกุรอานดีขึ้น และยังช่วยให้ความหมายของมันซึมซับเข้าไปในจิตใจของท่าน มันคงขึ้นด้วย เพราะเมื่อท่านเข้าใจความหมายของมันท่านก็จะจำมันอย่างลึกซึ้งและลึ้มมันยาก

นอกจากนี้ มันยังช่วยเพิ่มความผูกพันและความรัก
ระหว่างมนุษย์ด้วยกันอีกด้วย เพราะการตะดาสูสคือการ
รวมกลุ่มกันของบรรดาผู้มีอีมาน แม้กระทั่งการรวมกลุ่มกับ
ครอบครัวก็ตาม มันจะช่วยขัดเกลาหัวใจ และยังเป็นสาเหตุแห่ง
การได้รับความเมตตาและความสงบนิ่ง มีมลาอิกะฮ์คอยหอม
ล้อม และอัลลอฮ์ก็จะทรงกล่าวถึงพวกเราให้บรรดาผู้ที่อยู่ ณ ที่
พระองค์ฟัง

จะมีอะไรที่เราต้องการมากกว่านี้อีก นี่คือ
ผลตอบแทนจากอิบาดะฮ์ดังกล่าวสำหรับคนที่ลงมือทำเท่านั้น

แนวทางของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และ บรรดาเศาะหาบะฮ์ในการตะดาสูส

ในเดือนเราะมะฎอนมีสุนนะฮ์ประการหนึ่งที่ปรากฏใน
หะดีษของอิบน์ อับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า เล่าว่า

كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَلْقَى جِبْرِيلَ فِي كُلِّ لَيْلَةٍ مِّنْ رَّمَضَانَ فَيَدَارِسُهُ
الْقُرْآنَ [رواه البخاري 6]

ความว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จะพบกับญิบรีลทุกคืนในเดือนเราะมะฎอน แล้วท่านก็จะศึกษาทบทวนอัลกุรอ่านร่วมกัน (อัล-บุคอรี 6)

นั่นคือเหตุการณ์ตะดารุสระหว่างทูตที่เป็นมลาอิกะฮ์กับทูตที่เป็นมนุษย์ ซึ่งเกิดขึ้นทุกคืนในเราะมะฎอน มันเป็นหลักฐานที่บอกถึงความสำคัญของอิบาดะฮ์นี้ได้ดียิ่ง

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เองก็ชอบที่จะฟังอัลกุรอ่านจากคนอื่นเป็นบางครั้งด้วยกัน เช่นที่ท่านสั่งให้อิบนุ มัสอูด อ่านอัลกุรอ่านให้ท่านฟัง เพื่อให้เกิดการตะดับบुरु(พินิจ)และตะฟักกูร(คิดใคร่ครวญ) และเพื่อให้เกิดการตะดารุสพร้อมๆ กันด้วย

บรรดาเศาะหาบะฮ์มักจะนั่งอยู่ในมัสยิดเป็นกลุ่มๆ เพื่อตะดารุสอัลกุรอ่าน เพื่อเรียนรู้อะมัลต่างๆ ที่เป็นวาญิบและสุนัต และร่วมกันรำลึกถึงอัลลอฮ์ในมัสยิด ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ก็จะคอยสอนพวกเขาให้เป็นคนที่มีอีมานพร้อมๆ กับการสอนอัลกุรอ่านให้พวกเขาด้วย บางทีบรรดาเศาะหาบะฮ์อาจจะนั่งร่วมกันแล้วยกประเด็นใดประเด็นหนึ่งในอัลกุรอ่าน

ขึ้นมา เช่น อายะฮุไนห์ในอัลกุรอานที่ให้ความหวังมากที่สุดแก่ มนุษย์? มีบางอายะฮุที่ทำให้เราเกิดความกลัวและมีอีกหลาย อายะฮุที่กล่าวถึงความเมตตาที่กระตุ้นความหวังแก่เรา พวกเขา ก็อาจจะตอบคำถามว่า อายะฮุที่น่ากลัวที่สุดคือ

﴿مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ﴾ [النساء: ๑๒๓]

ความว่า “ใครก็ตามที่ทำความชั่ว เขาก็จะได้รับผลตอบแทน ตามนั้น” (อัน-นิสาฮ์ 123)

และถ้าถามว่าอายะฮุไหนที่มีความหวังมากที่สุด เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างความกลัวและความหวัง พวกเขาบางคนก็อาจจะตอบว่า อายะฮุที่ให้ความหวังมากที่สุดคือ

﴿حَمِّ ۝ تَنْزِيلِ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۝ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّلَوِّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهُ الْمَصِيرِ ۝﴾ [غافر: ๑-

[๓

ความว่า “ฮา มีม นั่นคือการประทานคัมภีร์จากอัลลอฮุผู้ทรง เกียรติเกรและรอบรู้ยิ่ง เป็นผู้ทรงอภัยแก่บาป ทรงรับการกลับ ตัว ทรงหนักหน่วงในการลงโทษ ผู้ทรงยิ่งใหญ่ด้วยความดั่งามอัน

มากมาย ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ยังพระองค์เท่านั้น
คือจุดหมายปลายทางแห่งการกลับคืน” (ซอฟิรฺ 1-3)

ในอายะฮฺข้างต้นนี้อัลลอฮฺได้เริ่มด้วยการลบล้าง
ความผิดก่อนที่จะรับการกลับตัวของบ่าว

หรือบางคนก็อาจจะตอบว่า อายะฮฺที่ให้ความหวังมาก
ที่สุดคือ

﴿ ۞ نَبِيِّ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۞ وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ۞ ﴾

[الحجر: ๕๐-๕๑]

ความว่า “จงแจ้งแก่บ่าวของข้า ว่าแท้จริงข้าคือผู้อภัยยิ่ง ผู้
เมตตายิ่ง และการลงโทษของข้าก็เป็นการลงโทษที่เจ็บปวด”
(อัล-หิจญ์รฺ 49-50)

ในอายะฮฺนี้อัลลอฮฺเริ่มด้วยการอภัยโทษและความ
เมตตาก่อนการลงโทษ

หรือบางคนอาจจะตอบว่า อายะฮฺที่ให้ความหวังมาก

ที่สุดคือ

﴿ قُلْ يَاعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٣﴾ [الزمر: ٥٣]

ความว่า “จงกล่าวเถิด โอ้บ่าวทั้งหลายของข้า ผู้ที่ละเมิดต่อตัวเอง พวกเจ้าอย่าได้หมดในความเมตตาของอัลลอฮฺ แท้จริงอัลลอฮฺนั้นทรงอภัยโทษให้ทั้งหมด แท้จริง พระองค์คือผู้ทรงยิ่งด้วยการอภัยโทษและทรงยิ่งด้วยความเมตตา” (อัล-ซุมรฺ 53)

หรือบางคนก็อาจจะตอบว่า อายะฮฺที่ให้ความหวังมาก

ที่สุดก็คือ

﴿ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا ءِيمَنَهُم بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٨٢﴾ [الأنعام: ٨٢]

ความว่า “บรรดาผู้ที่ศรัทธาและไม่ได้แปดเป็นอนความศรัทธาของพวกเขาดด้วยการอธรรม(การตั้งภาคี) คนเหล่านั้นแหละคือผู้ที่มีความปลอดภัยและเป็นผู้ที่ได้รับการชี้ทาง” (อัล-อันอาม 82)

นี่คือสภาพของบรรดาเศาะหาบะฮ์กับอัลกุรอาน แม้กระทั่งในตอนที่เราต้อนรับแขกและการอำนวยความสะดวกแก่พวกเขา ก็ยังไม่พ้นจากการพูดคุยสอบถามและศึกษา ทบทวนอัลกุรอานร่วมกัน เช่นที่ท่านมะอุม์รุเคยเล่าให้ฟังว่า มีคนเล่าให้ฉันฟังว่าครั้งหนึ่งมีคณะเดินทางได้เดินทางผ่านท่าน อุม์รุ บิน อัล-ค็อฏฏอบ เราะวะฎิยัลลอฮุอันฮุ ท่านจึงถามคนเหล่านั้นว่า พวกเขาเป็นใคร? พวกเขาตอบว่า เรามาจาก อัล-ฟัจญ์ อัล-อะมีก (สถานที่อันไกลโพ้น) ท่านถามต่อไปว่า พวกเขาจะไปไหน? พวกเขาตอบว่า เราต้องการไปยัง อัล-บัยต์ อัล-อะติก (บ้านของอัลลอฮ์ นั่นคือ กะอูบะฮ์ ณ นครมักกะฮ์) อุม์รุกล่าวต่อไปว่า แท้จริงคนเหล่านี้ต้องไม่ใช่คนธรรมดา กับความรู้ความเข้าใจระดับนี้ กับคำตอบต่างๆ ที่น่าสนใจเหล่านี้ ที่ตอบคำถามโดยใช้ ศัพท์ในอัลกุรอานว่า อัล-ฟัจญ์ อัล-อะมีก และ อัล-บัยต์ อัล-อะติก ท่านอุม์รุก็เลยสั่งให้ตัวแทนของท่านถามพวกเขาว่า อายะฮุใดในอัลกุรอานที่แสดงถึงความเที่ยงธรรม(อะห์กัม)มากที่สุด? พวกเขา ก็ตอบว่า

﴿ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۖ ﴿٧﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۗ ﴿٨﴾

[الزلزلة: ٧-٨] ﴿

ความว่า “ใครก็ตามที่ทำความดีแม้เล็กเพียงผงธุลีเขาก็จะได้เห็นมัน และใครก็ตามที่ทำความชั่วแม้เล็กเพียงผงธุลีเขาก็จะได้เห็นมัน” (อัล-ซัลซะละฮฺ 7-8)

อุมัรฺก็ถามต่อไปว่า อายะฮฺใดที่แสดงถึงความยุติธรรม (อะอฺดัล) มากที่สุด ? พวกเขาตอบว่า

﴿ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُم لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩٠﴾ [النحل: ٩٠]

ความว่า “แท้จริง อัลลอฮฺทรงสั่งใช้ในความยุติธรรม การทำดี การให้ทานแก่ญาติใกล้ชิด พระองค์ทรงห้ามจากสิ่งโสมม ความชั่วและการละเมิด พระองค์ทรงตักเตือนพวกเจ้าเพื่อว่าพวกเจ้าจะได้บทเรียน” (อัล-หิจญ์รฺ 90)

อุมัรฺก็ถามต่อไปว่า อายะฮฺใดที่ยิ่งใหญ่(อะอฺซ็อม)ที่สุด? พวกเขาตอบว่า

﴿ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ... ﴾ [البقرة: ٢٥٥]

ความว่า “อัลลอฮฺ คือ ผู้ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ คือผู้ทรงชีวิต ผู้ทรงยืนหยัดด้วยพระองค์เองและสรรพสิ่งทั้งหมด

ต้องฟังพระองค์ ... (อายะฮ์กุรสีย์จนจบ)” (อัล-บะเกาะเราะฮ์สุ
255)

อุมัรถามต่อไปว่า อายะฮ์ใดที่ให้ความหวังแก่มนุษย์
(อัญญา)มากที่สุด? พวกเขาตอบว่า

﴿ قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٣﴾ [الزمر: ٥٣]

ความว่า “จงกลัวเถิด โอ้ป่าวทั้งหลายของข้า ผู้ที่ละเมิดต่อ
ตัวเอง พวกเจ้าอย่าได้หมดในความเมตตาของอัลลอฮ์ แท้
จริงอัลลอฮ์นั้นทรงอภัยโทษให้ทั้งหมด แท้จริง พระองค์คือผู้ทรง
ยิ่งด้วยการอภัยโทษและทรงยิ่งด้วยความเมตตา” (อัล-ซุมรฺ 53)

อุมัร เราะฮิ์ลัยลลอฮ์อันฮุ เคยนำตัวอิบน์ อับบาสเข้าไป
นั่งร่วมวงกับท่านพร้อมกับเศาะหาบะฮ์ระดับผู้ใหญ่ ทั้งๆ ที่อิบน์
อับบาสเป็นเด็กอายุน้อย ทำให้เศาะหาบะฮ์บางคนถึงกับถาม
ว่าเหตุใดจึงต้องเอาเด็กมานั่งอยู่ด้วย กระทั่งวันหนึ่ง อุมัรได้ถาม
เศาะหาบะฮ์เหล่านั้นว่า พวกท่านจะกล่าวว่าอย่างไรเกี่ยวกับ
พระดำรัสของอัลลอฮ์ในสุเราะฮ์ อัน-นัจรฺ ที่ว่า

﴿ إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۖ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۖ

ۖ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَأَسْتَغْفِرْ لَهُ ۗ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ۝ ﴾ [النصر: ۱-۳]

ความว่า “เมื่อความชัยชนะแห่งอัลลอฮ์และการพิชิตมาถึง และ
เจ้าได้เห็นคนทั้งหลายรับอิสลามกันเป็นหมู่พวกมากมาย ดั่งนั้น
เจ้าจงสดุดีด้วยการสรรเสริญพระผู้อภิบาลของเจ้า และจงขอ
อภัยโทษต่อพระองค์ แท้จริงพระองค์ทรงเป็นผู้ให้อภัยเสมอ” (สุ
เราะฮ์ อัน-นัจร)

เศาะหาบะฮ์บางคนก็ตอบว่า ในสุเราะฮ์นี้อัลลอฮ์ได้สั่ง
ให้เราสดุดีพระองค์และอิสติซฟารุต่อพระองค์ เมื่อเราได้รับชัย
ชนะและได้พิชิตดินแดนต่างๆ ซึ่งนี่คือความหมายโดยผิวเผิน
ของสุเราะฮ์นี้ ซึ่งการอธิบายนี้สามารถรู้ได้โดยไม่ต้องผ่านการ
วิเคราะห์แต่อย่างใด เศาะหาบะฮ์บางคนก็เงยไม่ตอบใดๆ
อุมัรก็เลยหันไปถามอิบนุ อับบาสว่า เจ้าเห็นด้วยไหม อิบนุ อับ
บาส? อิบนุ อับบาสตอบว่า ไม่ อุมัรถามว่า แล้วเจ้าจะอธิบายว่า
อย่างไร? อิบนุ อับบาสก็ตอบว่า มันเป็นสัญญาณว่าถึงเวลาที่
ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จะเสียชีวิตแล้ว อัลลอฮ์
ทรงแจ้งให้ท่านทราบทั้งหมดวาระแห่งอายุขัยของท่านแล้ว

พระองค์จึงได้ตรัสเช่นที่ทรงกล่าวถึงในสุเราะฮ์ฮุนี อุมัรฺ จึงกล่าวว่า สิ่งที่คุณรู้เกี่ยวกับสุเราะฮ์ฮุนีไม่ได้เป็นอื่นนอกเหนือหรือแตกต่างจากที่เจ้ารู้เลย? (บันทึกโดย อัล-บุคอรี 3627) ซึ่งมันก็เป็นเช่นนั้นจริงๆ

เช่นเดียวกัน ในอายะฮ์ที่พระองค์ตรัสว่า

﴿ أَيَوَّدُ أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّحِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضِعْفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ

[البقرة: ๒๖๖] ﴿ ๓ ﴾

ความว่า “มีคนใดในพวกเจ้าชอบบ้างไหมที่เขาจะมีสวนอินทผลัมและองุ่นต่างๆ ซึ่งเป็องล่างของสวนนั้นมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน ผลไม้ทั้งหมดในสวนนั้นเป็นของเขา และความชราได้ประสบแก่เขา และเขาก็มีลูกๆ ที่ยังอ่อนแออยู่ แต่แล้วได้มีลมพายุประสบแก่สวนนั้น ซึ่งในลมพายุนั้นมีไฟด้วย แล้วมันเผาสวนจนมอดไหม้ไป ในทำนองนั้นแหละ อัลลอฮ์ทรงแจกแจงโองการทั้งหลายให้พวกเจ้าทราบ เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้ใคร่ครวญ” (อัล-บะเกาะเราะฮ์ 266)

อุมัรฺได้ถามอิบนุ อับบาสเกี่ยวกับอายะฮฺนี้ อิบนุ อับบาสก็ตอบว่า มันเป็นการยกอุทาหรณ์สำหรับการปฏิบัติอะมัล อุมัรฺถามว่าอะมัลอะไร? อิบนุ อับบาสตอบว่า สำหรับอะมัลใดๆ ก็ตาม อุมัรฺก็เลยพูดว่า มันหมายถึงชายที่ร่ำรวยและทำความดีได้มากมาย แล้วอัลลอฮฺก็ส่งชัยฏอนมาทดสอบเขา แล้วเขาก็ทำบาปจนกระทั่งอะมัลความดีต่างๆ ของเขาล่มจมหมดสิ้น นี่คืออุทาหรณ์ในอัลกุรอานที่เราอ่านอยู่ประจำ แต่มีกี่คนที่จะเข้าถึงเนื้อหาสาระหรือข้อบ่งชี้ของอุทาหรณ์ข้อนี้ ท่อนต่างๆ ที่สมบูรณ์ของอายะฮฺนี้ก็คือ

﴿أَيُّدٌ أَحَدَكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّجِيلٍ وَأَعْنَابٍ﴾

ความว่า “มีคนใดในพวกเจ้าชอบบ้างไหมที่เขาจะมีสวนอินทผลัมและองุ่นต่างๆ”

เป็นสวนขนาดใหญ่ที่เต็มไปด้วยต้นไม้ต่างๆ ที่สวยงาม มีทั้งอินทผลัมและองุ่นต่างๆ ที่มีผลออกมาอย่างงดงามน่าอัศจรรย์ใจ ไม่ใช่แค่องุ่นประเภทเดียว เป็นองุ่นหลายพันธุ์หลายประเภทด้วย แล้วยังมีผลหมากรากไม้อื่นๆ อีกมากมาย ลองคิดดูสิว่า

สวนที่ว่านี้จะมีราคาและคุณค่าสูงมากขนาดไหนสำหรับเขา? มันจะสำคัญมากแค่ไหนสำหรับตัวเขา? แน่นอนว่ามันสำคัญและมีราคามาก เพราะในนั้นมีผลผลิตต่างๆ ที่มากมายเหลือเกิน นี่คือการเปรียบเทียบสภาพของเขา ทั้งด้านวัตถุและด้านสังคม ในสภาพนั้นเขายังมีอายุแก่เฒ่าและไม่มีแรงที่จะทำงานได้มากมายอีกต่อไป สวนดังกล่าวจึงมีค่ากับเขามาก เพราะมันเป็นทุกอย่างสำหรับเขาในการเป็นบริษัทที่จะได้ใช้ยามแก่เฒ่า เป็นแหล่งเงินที่จะใช้เลี้ยงชีพ มีชีวิตอยู่ได้ก็ด้วยสวนดังกล่าว เขามีอายุแก่ขนาดนั้นย่อมจะทำงานต่อไปไม่ไหวจึงได้แต่พึ่งสวนที่เหลืออยู่นี้นั่นแล้ว ไม่เพียงแค่นั้น อัลลอสซุยยังบอกว่าเขามีฝูงลูกหลานตัวเล็กๆ หรือคนที่อ่อนแอเพราะพิการหรือคนป่วยที่เขาต้องคอยเลี้ยงดูอีกด้วย ในขณะที่ตัวเองก็แก่ชราแล้วยังมีลูกหลานตัวเล็กๆ อีก ลองคิดดูสิว่าเขามีความจำเป็นต่อสวนที่ว่านี้ขนาดไหน มันมีความสำคัญต่อเขาสูงแค่ไหนสำคัญต่อลูกหลานของเขาแค่ไหน ความหวังทั้งหมดของเขาวางไว้บนสวนนี้ที่เดียวแล้ว ทว่าจู่ๆ ก็มีพายุพัดกระหน่ำเข้ามาแล้วก็เกิดไฟไหม้สวนขึ้นมาอย่างฉับพลัน ผลจะเป็นอย่างไร? การยก

อุทาหรณ์นี้มีประโยชน์เพื่ออะไร? มีใครที่อ่านอายะฮ์นี้แล้วคิด
ใคร่ครวญถึงมันบ้าง

เราอาจจะอ่านอัลกุรอานจบเล่มหลายครั้งหรือไม่ได้จบ
เล่ม แต่เราก็ยังบกพร่องทั้งสองกรณี เพราะเวลาผ่านอายะฮ์นี้
เราไม่เคยคิดเลยว่าความหมายมันคืออะไร? มันเป็นอุทาหรณ์
ที่อัลลอฮ์ทรงยกมาเพื่อสิ่งใด? คำตอบคือ เป็นอุทาหรณ์ถึงชาย
ที่ทำความดีไว้มากมาย ซึ่งเขาจำเป็นต้องใช้มันในวันกิยามะฮ์
แต่ชัยฏอนก็มาล่อลวงเขาให้เกิดความอึดอัดและหลงตัวเอง จน
ทำให้เขาฟังและพูดด้วยอาการที่หลงกับการกระทำของตัวเอง
พฤติกรรมเหล่านี้เป็นสิ่งที่ทำให้อะมัลต่างๆ เสียหาย การอึดอัด
และหลงตัวเองคือสิ่งที่ทำลายอะมัล เมื่อเขาได้กลายเป็นเช่นนี้
ไปแล้ว จะยังเหลือผลบุญอะไรกับตัวเขาอีก? แน่หนอนว่าไม่
เหลืออะไรอีกแล้ว เขาจะมาในวันกิยามะฮ์ด้วยความต้องการ
และความจำเป็นอย่างยิ่งยวดต่อความดั่งามต่างๆ ท่ามกลาง
ความโกลาหลอันน่าสะพรึงกลัวในวันนั้น ณ ที่ชุมนุม ที่ซึ่งความ
ดี เมื่ออัลลอฮ์ทรงมาเพื่อตัดสิน เมื่อสมุ่ดบันที่กิจการงานถูก
แจกจ่ายและกระจายไปทั่ว ทุกคนก็จะรับสมุ่ดของตัวเอง ไฟ
นรกที่อยู่ต่อหน้าก็ร้อนระอุเต็มที่มีเสียงเผาไหม้ดังอื้ออึงที่ทุกคน

ต่างก็ได้ยิน คิดดูสิว่าเขามีความจำเป็นต้องใช้ความดีงามที่
สะสมไว้มากแค่ไหน? แต่แล้วเขาก็ไม่พบความดีที่ทำไว้เลย
เพราะอะไร? เพราะความใ้อวด หลงตัวเอง ทะนงตน และ
ลำเลิกบุญคุณ ได้พามันเอาไปหมดแล้ว เช่นที่อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿ثُمَّ لَا يُنَبِّئُونَ مَا أَنْفَعُوا مِمَّا وَلَا آذَى﴾ [البقرة: ๒๖๖]

ความว่า “(ผู้ที่บริจาค) แล้วพวกเขา ก็ไม่ได้ตามการบริจาคด้วย
การลำเลิกบุญคุณหรือสร้างความเดือดร้อน” (อัล-บะเกาะะ
เราะฮฺ 262)

จากอายะฮฺนี้เราเข้าใจได้ว่าการลำเลิกนั้นจะทำให้ลาย
การบริจาคทั้งหมดได้ (ผู้แปล)

﴿وَوَجَدَ اللَّهُ عِنْدَهُ فَوْقَهُ حِسَابَهُ﴾ [النور: ๓๙]

ความว่า “แล้วเขาก็พบอัลลอฮฺอยู่ ณ ที่นั้น แล้วพระองค์ก็ทรง
ตอบแทนแก่เขาด้วยการคิดบัญชีเขา” (อัน-นุรฺ 39)

อายะฮฺนี้กล่าวถึงกาฟิรที่หวังว่าจะพบกับผลตอบแทนที่
ดีในวันกิยามะฮฺ แต่สุดท้ายก็ความหวังดังกล่าวก็สูญเปล่า

เพราะตัวเองไม่ใช่ผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ การทำดีของเขาในโลกนี้ จึงไม่มีประโยชน์ใดๆ (ผู้แปล)

ลองคิดว่า โศกนาฏกรรม ณ เวลานั้นจะหนักหนาขนาดไหน? ความเจ็บปวดใจจะทรมานแค่ไหน? แท้จริง มันเหมือนกับฟ้าผ่ากลางหัว และนี่ก็คืออุทธรณ์ที่อัลลอฮ์บอกกับเรา แต่ว่า จะมีกี่คนและใครบ้างที่พินิจใคร่ครวญอุทธรณ์ดังกล่าวนี้?

จะตะตารุสกับใคร ?

เราจะตะตารุส หรือศึกษาบททวนอัลกุรอานกับใคร เพื่อจะได้ดึงคลังความหมายและเนื้อหาของอัลกุรอานออกมา? ด้วยเหตุนี้ จึงขอกำชับอีกครั้งว่า เราจำเป็นจะต้องมีวงชุมนุมในการตะตารุส แม้กระทั่งกับภรรยาและลูกๆ หยิบยกอายะฮ์บางอายะฮ์มา แม้เพียงแค่อายะฮ์เดียวก็ตาม แล้วมาดูความหมายจากหนังสืออตัฟซีรุของนักอรรถาธิบาย จากนั้นก็เริ่มพูดคุย แลกเปลี่ยนความเห็นภายใต้ความหมายที่ได้รับรู้รับฟัง ว่าอายะฮ์ที่ว่านี้สามารถเชื่อมโยงกับชีวิตจริงได้อย่างไร เราจะใช้

ประโยชน์จากอายะฮ์นี้อย่างไร วิเคราะห์หาบทเรียนอะไรได้บ้าง
ดึงข้อมูลอะไรได้ก็อย่าง เนื้อหาอันนั้นกับอันนี้เกี่ยวข้องกัน
อย่างไร นี่คือตัวอย่างของการใช้ความคิดเพื่อใคร่ครวญ
ความหมายของอัลกุรอานที่อัลลอฮ์ประทานลงมาให้กับท่านนบี
ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

بارك الله لي ولكم في القرآن العظيم، ونفعي وإياكم بما فيه من الآيات
والذكر الحكيم، أقول قولي هذا واستغفر الله لي ولكم، فاستغفروه إنه هو
الغفور الرحيم.

คุณบะฮฺที่สอง

الحمد لله الذي خلق فسوى وقدر فهدى، سبحانه لا إله إلا هو وحده لا شريك
لم يتخذ صاحبة ولا ولداً، الله أكبر، ولا إله إلا الله ولا حول ولا قوة إلا بالله
العلي العظيم بديع السماوات والأرض، لم يكن له صاحبة وخلق كل شيء
فقدره تقديراً، وأشهد أن محمداً عبد الله إمام المتقين وقائد الغر المحجلين،
والشافع المشفع يوم الدين، حبيبنا وسيدنا وقدوتنا وأسوتنا محمد بن عبد الله
صلى الله عليه وعلى آله وذريته الطيبين وأزواجه وخلفائه الميامين والتابعين لهم
بإحسان إلى يوم الدين.

คนส่วนใหญ่ลืมการตะดาฮฺ

บ่าวทั้งหลายของอัลลอฮฺ !!

ประเด็นของการตะดับนุรุ การใคร่ครวญ การร่วมกัน
ศึกษาทบทวนอัลกุรอาน และใช้ความคิดเพื่อหาสาระจาก
ความหมายของอัลกุรอาน จะทำไม่ได้นอกจากต้องอาศัยการ
อรรถาธิบายหรือการตีฟชีรุเท่านั้น ลองหาแม้เพียงแค่หนังสือตีฟ
ชีรุมุยัสส์รุ (ตีฟชีรุอย่างง่าย) เพราะคนส่วนใหญ่ไม่ใช่จะเป็นคน
รู้กันทุกคน พวกเขาไม่สามารถที่อ่านหนังสือเล่มใหญ่ๆ ยาวๆ

ได้ แต่มันก็มีหนังสือแบบย่อๆ สั้นๆ อยู่บ้าง ที่อย่างน้อยได้ อธิบายคำยากๆ ในอัลกุรอานไว้ว่าความหมายมันคืออะไร หรือ อาจจะหาหนังสือที่อธิบายความหมายโดยรวมของอัลกุรอาน ซึ่งการเริ่มต้นเช่นนี้ถือเป็นก้าวแรกที่ดี ที่จะช่วยให้มุสลิมได้ เข้าใจความหมายในภาพรวมของอัลกุรอานและรู้ความหมาย ของศัพท์ต่างๆ ที่ตนได้อ่านก่อนในเบื้องต้น

ถ้าลองถามใครสักคนว่า ท่องจำสุเราะฮฺอะไรบ้าง? สุเราะฮฺสั้นๆ อย่าง *กุลฮฺฮฺอัลลอฮฺ* ท่องได้ไหม? ถ้าอย่างนั้นบอกได้ ใหม่ว่า อัล-ศอมัด ในสุเราะฮฺนี้หมายถึงอะไร? เขาก็จะตอบว่า ไม่รู้ ถ้าถามว่า อัล-फल ในสุเราะฮฺ *กุลอะอฺวุบิรฺอบบิล फल* หมายถึงอะไร? เขาก็ตอบว่าไม่รู้ อะไรคือ ซอลิก ในสุเราะฮฺนี้? ก็ไม่รู้อีก อะไรคือ วะกอบ? ไม่รู้เช่นกัน บางทีเขาก็อาจจะอ่าน บางอายะฮฺผิด เช่น แทนที่จะอ่าน *ลิลีลาฟี* คือต้อง (อี) แบบ ยาวๆ เพราะมีตัว ยาล์ อยู่ด้วย เขาอาจจะอ่านแบบสั้นๆ ไม่มี ยาล์ว่า *ลิลีลาฟี* เป็นต้น แล้วถ้าถามว่า *ลิลีลาฟี* หมายถึงอะไร? ก็ตอบว่าไม่รู้อีกเช่นกัน

นี่ขนาดสุเราะฮฺสั้นๆ ที่มีเนื้อหาดีๆ มากมาย ก็ยังไม่ สามารถจะรู้และเข้าใจ แล้วนับประสาอะไรกับสุเราะฮฺอื่นที่มี

ขนาดยาวๆ ทั้งๆ ที่อัลกุรอานเล่มนี้แหละคือสิ่งที่สำคัญที่สุดในชีวิตของเรา มันคือสารที่สำคัญที่สุด สำคัญกว่าวิทยานิพนธ์ปริญญาเอก สำคัญกว่าอรรถาธิบายตำราใหญ่ๆ สำคัญกว่าแค็ตตาล็อกสินค้า เอกสาร เว็บไซต์ หรือหนังสือพิมพ์ .. สู้บหานัลลฮอญ ! .. น่าแปลกมากสำหรับผู้คนทุกวันนี้ พวกเขาอ่านหนังสือพิมพ์ อ่านหนังสือทั่วไป หนังสือตลกขำขัน หนังสือนิทาน หนังสือนิยาย หรือบางทีก็พยายามมุ่งง่วนอยู่กับหนังสือคู่มือการใช้งานอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์สักตัวได้ แต่กับหนังสือรากฐานอันเป็นคัมภีร์ที่เกรียงไกรและประเสริฐยิ่งกลับอ่านไม่ได้ แท้จริงแล้ว อัลกุรอานนั้นเป็นเกียรติและความภาคภูมิใจของเราทุกคน

﴿ وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ٤٤ ﴾ [الزخرف: ٤٤]

ความว่า “และแท้จริง (อัลกุรอาน) นั้นคือบทตักเตือนให้ระลึกสำหรับเจ้าและพวกของเจ้า และพวกเจ้าจะถูกสอบถาม” (อัซ-ซุครุฟ 44)

เราจะถูกถามเกี่ยวกับอัลกุรอานว่า รู้ความหมายของมันไหม? มันถูกประทานมาให้แก่เจ้าแล้ว เจ้าเรียนมันไหม?

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องฟื้นฟูการระดับบรูและตะตารุส ไ้บรรดา
มุสลิมทั้งหลาย เพราะมันเป็นสุนนะฮฺที่หายไปจากพวกเรา
ยกเว้นสำหรับคนบางคนที่ยัลลฮฺทรงเมตตา

ผู้รู้คนหนึ่งถามบรรดาลูกศิษย์ว่า การรักอัลลฮฺเป็น
pflicht(เป็นสิ่งที่จำเป็น)ไหม? พวกเขาตอบว่า ใช่ ผู้รู้ถามต่อไป
ว่า ไหนลองยกหลักฐานจากอัลกุรอานมาหน่อยซิ? ไม่มีใครตอบ
ได้ พวกเขาคิดไม่ออกว่าอยู่ในอายะฮฺใด จริงอยู่ มีอายะฮฺที่พูด
ถึงความรักของอัลลฮฺและบรรดาผู้ศรัทธาว่า

﴿يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ﴾ [المائدة: ๕๔]

ความว่า “พระองค์ทรงรักพวกเขา(บรรดาผู้ศรัทธา) และพวกเขาก็รักพระองค์” (อัล-มาอิเดฮฺ 54)

และยังมีอายะฮฺหลายแห่งที่อธิบายว่าผู้ศรัทธารักอัลลฮฺ
ฮฺ แต่อายะฮฺที่บอกว่าจำเป็นต้องรักอัลลฮฺฮฺละ ไม่มีใครตอบได้
ท่านผู้รู้ก็เลยเฉลยว่า มันคือดำรัสของอัลลฮฺฮฺที่ว่า

﴿قُلْ إِنْ كَانَ ءَابَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ
وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ

إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ ۚ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ ۗ
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾ [التوبة: 24]

ความว่า “จงกล่าวเถิดว่า หากบรรดาบิดาของพวกเขา และ
บรรดาลูกๆ ของพวกเขา และบรรดาพี่น้องของพวกเขา และ
บรรดาคู่ครองของพวกเขา และบรรดาญาติของพวกเขา และ
บรรดาทรัพย์สินสมบัติที่พวกเขาแสวงหาไว้ และสินค้าที่พวกเขา
กลัวว่าจะจำหน่ายมันไม่ออก และบรรดาที่อยู่อาศัยที่พวกเขา
พึงพอใจมันนั้น เป็นที่รักใคร่แก่พวกเขายิ่งกว่าอัลลอฮ์ และเราะ
สูลของพระองค์ และการต่อสู้ในทางของพระองค์แล้วไซ้ร้ ก็จง
รอคอยกันเถิดจนกว่าอัลลอฮ์จะทรงนำมาซึ่งคำสั่ง(การลงโทษ)
ของพระองค์ และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงนำทางแก่กลุ่มชนที่
ละเมิด” (อัล-เตาบะฮ์ 24)

คำว่า “จงรอคอย” ในอายะฮ์นี้เป็นการข่มขู่ จากสำนวน
นี้ทำให้เรารู้ว่าการรักอัลลอฮ์นั้นเป็นฟัรฎู(เป็นสิ่งจำเป็น) เพราะ
อัลลอฮ์จะไม่ขู่ในเรื่องที่สุญัต(สิ่งที่เป็นความสมัครใจ) พระองค์
จะไม่ขู่ในเรื่องที่ปาวละทิงของสุญัต หรือละทิงสิ่งทีอนุญาติ
พระองค์จะไม่ขู่เว้นแต่ในเรื่องที่เป็นการละทิงสิ่งวาญิบเท่านั้น

ดังนั้น เราจึงรู้ได้ว่าการรักอัลลอฮ์นั้นวาญิบจากสำนวนในอา
ยะฮ์นี้นั่นเอง และนี่ก็คือบรรยากาศการเรียนรู้ของบรรดาชา
วะละห์ฟักัลยาณชนแห่งอิสลาม ทุกครั้งที่พวกเขามีวงชุมนุม การ
พูดคุยและการแลกเปลี่ยนของพวกเขาจะอยู่ในกรอบของการ
ตะदारุสเสมอ ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นเช่นนี้ จะเป็นการพูดถึงอัลกุ
รอ่าน

ในอดีตอันใกล้ไม่นานมานี้เอง ณ ประตู่ อัล-พัตห์ ที่
มัสยิด อัล-หะรอม นครมักกะฮ์ ก็มีวงชุมนุมเพื่อการตะदारุส สิบ
กว่าปีที่มีเหล่าผู้อาวุโสและนักศึกษามานั่งตรงนี้ วงศึกษานี้
เจาะจงเฉพาะการตะदारุสเท่านั้น ไม่ใช่ทำหัลเกาะฮ์เพื่อศึกษา
ตั้จฎวีดหรือทดสอบการอ่านอัลกุรอ่าน ไม่ใช่หัลเกาะฮ์ตะหีฟิฮ์
หรือท่องจำอัลกุรอ่าน แต่เป็นหัลเกาะฮ์เพื่อการตะदारุสศึกษา
ทบทวนอัลกุรอ่านอย่างเดียว

สมควรอย่างยิ่งที่จะต้องมีการเชิญชวนและเรียกร้องผู้
การฟื้นฟูเรื่องนี้ แม้กระทั่งในโลกออนไลน์ก็ได้ อาจจะทำให้มีการ
ตะदारุสผ่านอินเทอร์เน็ต ด้วยการรวบรวมมิตรสหายจำนวน
หนึ่งแบบทางไกล แล้วตั้งหัวข้อการตะदारุสอัลกุรอ่านว่า เอาอา
ยะฮ์นี้มา ดูความหมายของมันจากตัฟซีรของอูละมะฮ์ แล้วก็

แลกเปลี่ยนความเห็นในความหมายที่ดูมา บทเรียนภายใต้
ความหมายนั้นเป็นอย่างไร กรอบขอบเขตที่ความหมายนั้น
ครอบคลุมถึง ตัวอย่างการใช้ความหมายดังกล่าวและ
ภาคปฏิบัติในชีวิตจริงควรเป็นอย่างไร เป็นต้น

ประโยชน์ของการตะตารุส

ผู้ศรัทธาทั้งหลาย .. บรรดาปวงบ่าวของอัลลอฮฺ!

เหล่าอูละมาอ์ของเราและชาวสะลัฟของเราต่างก็ให้
ความสำคัญกับสิ่งนี้มาก บางคนในหมู่พวกท่านเหล่านั้นอาจจะ
ออกจากบ้านมาเพื่อละหมาดอัศร แล้วก็มานั่งกับเพื่อนสนิทของ
เขาในมัสยิดเพื่อศึกษาทบทวน-ตะตารุสอายะฮ์อัลกุรอานแค่
หนึ่งอายะฮ์เท่านั้น

ครูผู้อาวุโสของเราบางคนเคยจัดเวลาบางวันเป็นการ
เฉพาะให้กับครอบครัวของท่าน ทุกๆ สองสัปดาห์หนึ่งครั้งให้กับ
บรรดาผู้ชาย และทุกๆ สองสัปดาห์ให้กับบรรดาผู้หญิงอีกหนึ่ง
ครั้ง เพราะท่านมีครอบครัวใหญ่ แล้วก็จะมีลูกหลานมาหา
สำหรับผู้ชายวันหนึ่ง และสำหรับผู้หญิงวันหนึ่ง ตั้งประเด็น

หัวข้อในการสนทนาเป็นการตะดาสู่อัลลักรอานแม่เพียงแค่อา
ยะฮุเดียวเท่านั้นก็ตาม

เพราะเราทุกคนจะถูกลอบถามเกี่ยวกับอัลลักรอาน ใ้ บ่าว
ทั้งหลายของอัลลอลฮุ เราทุกคนจะถูกลอบถามถึงคัมภีร์เล่มนี้ ในอัลลั
กรอานมีอายะฮุมากมายที่จะแก้ปัญหามากมายได้ถ้าหากท่าน
เข้าใจ มันสามารถที่จะสร้างภูมิคุ้มกันที่แข็งแรงจากความ
เคลือบแคลงสงสัยที่มีอยู่กลาดเกลื่อนในสังคมปัจจุบัน มีอายะฮุ
มากมายที่สร้างพลังแห่งการยืนหยัดท่ามกลางวิกฤตที่ยู่ยากได้
ตัวอย่างเช่น ทุกวันนี้ผู้คนต่างก็ต้องเผชิญกับสิ่งต้องห้ามและ
อารมณ์ใฝ่ต่ำ แต่ทว่าถ้าเขาพินิจใคร่ครวญพระดำรัสของอัลลอล
ฮุที่ว่า

﴿وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ﴾ [يوسف: ٢٣]

ความว่า “และนาง(เจ้านายหญิงของยูซุฟ)กล่าวว่า มาหาฉันสิ!
เขากล่าวว่า ฉันขอความคุ้มครองต่ออัลลอลฮุ แท้จริงเขา(สามี
ของนาง)เป็นนายของฉัน เขาให้ที่พักพิงที่ดียิ่งแก่ฉัน(แล้วจะให้
ฉันทรยศเขาได้อย่างไร)” (ยูซุฟ 23)

ถ้าใครคนหนึ่งได้คิดและนั่งไคร่ครวญได้ร่ำเงาถ้อยคำ
แห่งอัลกุรอานเหล่านี้ หรือบางประโยคจากอัลกุรอานมันก็เพียงพอที่จะเติมเต็มเวลาในวงสนทนาหนึ่งๆ ได้เลย
อายะฮฺข้างต้นนี้ กล่าวถึงนบียูซุฟ ในฐานะที่เป็นเด็กหนุ่ม ยัง
โสดอยู่ด้วย เขาเข้าออกห้องต่างๆ ในวังของเจ้าเมืองโดยสะดวก
ไม่เป็นที่น่าสงสัย เพราะเป็นเด็กรับใช้ในวัง เขายังเป็นบ่าวที่เชื่อ
ฟังเจ้านายเสมอ ในขณะที่เจ้านายก็เป็นหญิงรูปงามและสูง
ศักดิ์อีก นางเป็นเจ้านายของยูซุฟ นางปิดประตูอยู่สองต่อสอง
กับเขา ไม่มีใครคอยเฝ้ามองสักคน ส่วนสามีของนางก็แทบจะ
ไม่หึงหวงนางเลย เพราะเขาพูดกับยูซุฟว่า

[يُوسُفُ أَعْرَضَ عَنْ هَذَا] ﴿يُوسُفُ: 29﴾

ความว่า “ยูซุฟ ! เจ้าจงละไปจากเรื่องนี้เสีย” (ยูซุฟ 29)

เจ้านายผู้ชายของยูซุฟ ไม่ได้แยกภรรยาของเขากับยูซุฟออกให้ห่างจากกันหลังจากเกิดเรื่องขึ้นมาแล้ว ความคิดของเขายังวนเวียนและท่องตระเวนอยู่กับอายะฮฺนี้ต่อไป จนยูซุฟได้ขอดุอาว่า “ข้าขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺ” นี่คือการพูดที่เป็นคำตอบสำหรับสถานการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นจริงกับเด็กหนุ่มบาง

คนในยุคของเราว่า ถ้ามีหญิงสาวเสนอดัวนางแก่เขาเช่นนี้ หรือเจอกับเหตุการณ์แบบนี้ในรถ ในห้าง ในห้องพัก ในที่ใดที่หนึ่ง เขาจะตอบนางไปว่าอย่างไร? เขาจะตอบอย่างไรถ้าต้องเจอกับเหตุการณ์การเสนอดัวแบบนี้ในโลกไซเบอร์ ทางโทรศัพท์ ทาง SMS เขาจะตอบหญิงสาวไปอย่างไร? แล้วยูทูบก็วอนขอที่จะอยู่ในคุกมากกว่าจะต้องทำเรื่องที่ไม่ถูกต้องเช่นนี้ นี่คือตัวอย่างที่แสดงให้เห็นว่าอัลกุรอานแก้ปัญหาแก่พวกเราจริงๆ ได้อย่างไร ลองเราสังเกตอายะฮ์ที่พูดถึงคำสั่งว่า

﴿ وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ ﴾ [الأحزاب: ๓๓]

ความว่า “พวกนางจงพำนักอยู่ในบ้านของพวกนาง” (อัล-อะห์ซาบ 33)

อายะฮ์นี้ช่วยแก้ปัญหาของสตรีในยุคนี้มากมายแค่ไหน เพราะการอยู่ในบ้านคือความมั่นคงปลอดภัย คือใช้เวลาส่วนใหญ่ให้อยู่แต่ในบ้าน อัลลอฮ์ใช้คำว่า *วะกัอิรฺนะ* (จงพำนักอยู่) พระองค์ไม่ได้ใช้คำว่า *อิญญลิสนะ* (จงนั่งอยู่) เพราะคำว่าพำนักหมายถึงการเก็บตัวในสถานที่นั้นๆ ซึ่งมันจะแก้ปัญหาต่างๆ

มากมายท่ามกลางเสียงเรียกร้องจอมปลอมให้ปลดแอกสตรี
ออกจากบทบัญญัติของศาสนา

ในจำนวนบทบัญญัติต่างๆ ของอิสลามเกี่ยวกับผู้หญิง
ก็คือ

[رواه البخاري ٤٧٩٥] «أَذِنَ لَكُنَّ أَنْ تَخْرُجْنَ لِحَاجَتِكُنَّ»

ความว่า “อนุญาตให้พวกนางออกจากบ้านเมื่อพวกนางมีความ
จำเป็น” (อัล-บุคอรีย์ 4795)

เพราะฉะนั้น บางครั้งผู้หญิงก็มีความจำเป็นต้องออก
จากบ้าน และหะดีษนี้ก็อธิบายความเชื่อมโยงระหว่างหะดีษกับ
อายะฮ์ดังกล่าวได้ เป็นการตีฟซีรอายะฮ์อัลกุรอานด้วยหะดีษ
นั่นเอง

หรือบางที่เราก็จะเห็นความเชื่อมสัมพันธ์กันเอง
ระหว่างอายะฮ์ ที่สามารถอธิบายและแก้ปัญหาต่างๆ ได้ เช่น
ปัญหาเรื่องดอกเบี้ยในจำนวนเปอร์เซ็นต์น้อยๆ ว่ากินได้หรือไม่
อัลลอฮ์ตรัสว่า

[البقرة: ๒๗๘] «وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا»

ความว่า “และจงละทิ้งสิ่งที่เหลืออยู่จากเศษดอกเบี๋ย” (อัล-บะ
เกาะเราะฮฺ 278)

ความหมายก็คือจงละทิ้งดอกเบี๋ย แม้จะนิดหน่อยแค่
เปอร์เซ็นต์เล็กๆ น้อยๆ ก็ตาม ซึ่งถูกระบุอีกทีอย่างชัดเจนในสุ
เราะฮฺ อัล-มาอิเตฮฺ อายะฮฺเหล่านี้ถ้าผู้คนที่ทั้งหลายคิดไตร่ตรอง
ให้ดีก็จะพบว่ามันสามารถแก้ปัญหาได้ทั้งระดับโลก ระดับ
ภูมิภาค ระดับชุมชน ระดับปัจเจก ทุกอย่างนี้สามารถหาได้
จากอัลกุรอาน เพียงแต่มีคำถามว่า ไหนเล่าการระดับบุรุษ-
โครัครวญ การตะฟักกูรู-ครุ่นคิด และการตะดาร์ส-ศึกษา
ทบทวน ของพวกเราทุกคน?

ดุอาอ์ปิดท้าย

اللَّهُمَّ اجعلنا من أهل القرآن، اجعلنا ممن يحل حلاله ويحرم حرامه،
ويعمل بمحكمه ويؤمن بمتشابهه، اجعله حجة لنا لا حجة علينا، واجعله
شافعاً لنا يوم الدين يا أرحم الراحمين اجعل القرآن العظيم ربيع قلوبنا ونور
صدورنا، وذهاب همومنا وغمومنا وأحزاننا يا أرحم الراحمين، علمنا منه ما
جهلنا، وذكرنا منه ما نُسِينا، وارزقنا تلاوته آناء الليل وأطراف النهار كما تحب
وترضى ربنا.

اللَّهُمَّ اغفر لنا أجمعين، اللَّهُمَّ أدخلنا في عبادك الصالحين، اللَّهُمَّ تب علينا، اللَّهُمَّ اغفر ذنبنا وارفع قدرنا، وثقل موازيننا، وبيّض يوم العرض عليك وجوهنا، وثبت على الصراط أقدامنا، اللَّهُمَّ سلمنا من النار، وأدخلنا الفردوس الأعلى بلا حساب ولا عذاب يا وهاب.

اللَّهُمَّ إنا نسألك الجنة وما قرب إليها من قول وعمل، اغفر لنا ولآبائنا وأمهاتنا، اغفر للمؤمنين والمؤمنات يوم يقوم الحساب.

اللَّهُمَّ قنا عذابك يوم تبعث عبادك، اللَّهُمَّ إنا نعوذ بك من سوء العاقبة، ونسألك حسن الخاتمة يا أرحم الراحمين، آمنا في الأوطان والدور وأصلح الأئمة وولاة الأمور، واغفر لنا يا عزيز يا غفور.

سبحان ربك رب العزة عما يصفون، وسلام على المرسلين، والحمد لله رب العالمين.

แปลจาก

<http://www.almunajjid.com/khotab/4123>